

Sygn. akt VI P 685/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2017 roku.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący : SSR Paula Markiewicz

Protokolant : st. sekr. sądowy Barbara Marszewska

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2017 roku w Gdańsku

sprawy z powództwa J. J.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

o wydanie świadectwa pracy

I. nakazuje pozwanemu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wydanie powódce J. J. świadectwa pracy następującej treści:

1) w ust. 1 i ust. 2 - stwierdza się, że J. J., córka A. i I., urodzona (...), była zatrudniona u pozwanego (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. w okresie od dnia 17 września 2010 roku do dnia 14 września 2016 roku, w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku grafika komputerowego,

2) w ust. 3- stosunek pracy łączący strony ustał wskutek rozwiązania umowy o pracę przez pracownika z winy pracodawcy – na podstawie art. 30 § 1 pkt 3 kp w zw. z art. 55 § 1¹ kp,

3) w ust. 4 - pracownik wykorzystał urlop wypoczynkowy w wymiarze o dni, pracownik nie korzystał z urlopu bezpłatnego, pracownik był niezdolny do pracy w wymiarze o dni (art. 92 kp), pracownik nie korzystał ze zwolnienia od pracy przewidzianego w treści art. 188 kp, w zakresie zastosowania skróconego okresu wypowiedzenia umowy o pracę na podstawie art. 36¹ § 1 kp - nie dotyczy, w zakresie odbytej służby wojskowej- nie dotyczy, w zakresie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze - nie dotyczy, w zakresie wykorzystania dodatkowego urlopu albo innych uprawnień lub świadczeń przewidzianych przepisami prawa pracy - nie dotyczy, w okresie od dnia 1 lipca 2015 roku do dnia 3 września 2015 roku pracownik przebywał na zasiłku chorobowym, zaś w okresie od dnia 4 września 2015 roku od dnia 1 września 2016 roku pracownik przebywał na urlopie macierzyńskim,

4) w ust. 5 - w zakresie informacji o zajęciu wynagrodzenia – brak,

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo,

III. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na rzecz powódki J. J. kwotę 120 złotych (sto dwadzieścia złotych i 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

IV. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt VI P 685/16

UZASADNIENIE

Powódka J. J. pozwem z dnia 28 października 2016 roku wniosła przeciwko pozwanemu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. o wydanie świadectwa pracy.

W uzasadnieniu pozwu powódka podała, iż była zatrudniona u pozwanego na stanowisku grafika komputerowego w okresie od dnia 17 września 2010 roku do września 2016 roku, w pełnym wymiarze czasu pracy. W okresie trwania stosunku pracy powódka wykorzystwała cały przysługujący jej urlop wypoczynkowy. W okresie zaś od dnia 17 lutego 2015 roku do dnia 3 września 2015 roku przebywała na zwolnieniu lekarskim. Od dnia 4 września 2015 roku do dnia 1 września 2016 roku powódka przebywała na urlopie macierzyńskim oraz rodzicielskim. Powódka podała, iż świadczenie w postaci zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia 1 lipca 2015 roku było wypłacane na jej rzecz bezpośrednio przez ZUS w związku z przejęciem świadczeń z powodu niewypłacalności pozwanej spółki. Pismem z dnia 13 września 2016 roku powódka rozwiązała umowę o pracę łączącą strony bez zachowania okresu wypowiedzenia w związku z ciężkim naruszeniem obowiązków przez pracodawcę. W tym samym piśmie powódka wezwała również pozwanego do wydania świadectwa pracy. Powódka podała, iż oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę zostało przez nią wysłane na ostatni adres prowadzenia działalności gospodarczej przez pozwanego. Reasumując powódka wskazała, iż do dnia wniesienia przez nią pozwu nie otrzymała od pracodawcy świadectwa pracy, a zatem pozew w niniejszej sprawie uznać należy za uzasadniony. (k. 2-2v)

Pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. nie złożył odpowiedzi na pozew.

W piśmie procesowym z dnia 16 listopada 2016 roku powódka sprecyzowała, iż wnosi o wydanie przez pozwanego świadectwa pracy następującej treści :

- 1) stwierdza się, że J. J., córka A. i I., urodzona (...), była zatrudniona u pozwanego (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w okresie od dnia 17 września 2010 roku do września 2016 roku, w pełnym wymiarze czasu pracy, 40 godzin tygodniowo,
- 2) w okresie zatrudnienia pracownik wykonywał pracę na stanowisku grafika komputerowego,
- 3) stosunek pracy łączący strony ustał wskutek rozwiązania umowy o pracę przez pracownika w związku z ciężkim naruszeniem obowiązków pracodawcy – art. 55 § 1¹ kp,
- 4) w okresie zatrudnienia pracownik wykorzystał urlop wypoczynkowy w wymiarze o dni- w roku kalendarzowym, w którym ustał stosunek pracy, w tym o dni na podstawie art. 167² kp, pracownik nie korzystał z urlopu bezpłatnego, pracownik wykorzystał urlop wychowawczy w okresie od dnia 4 września 2015 roku do dnia 1 września 2016 roku, pracownik był niezdolny do pracy w wymiarze o dni w roku kalendarzowym, w którym ustał stosunek pracy, pracownik nie korzystał ze zwolnienia od pracy przewidzianego w treści art. 188 kp, w zakresie zastosowania skróconego okresu wypowiedzenia umowy o pracę na podstawie art. 36¹ § 1 kp - nie dotyczy, w zakresie odbytej służby wojskowej- nie dotyczy, w zakresie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze- nie dotyczy, w zakresie wykorzystania dodatkowego urlopu albo innych uprawnień lub świadczeń przewidzianych przepisami prawa pracy -nie dotyczy, nadto wpisania ustalonych przez Sąd na podstawie dokumentów z ZUS okresów nieskładkowych przypadających w okresie zatrudnienia powódki, uwzględnianych przy ustalaniu prawa do emerytury lub renty, nadto w zakresie informacji o zajęciu wynagrodzenia – brak (k. 30-30v)

Zarządzeniem z dnia 22 listopada 2016 roku Sąd zobowiązał pełnomocnika powódki do sprecyzowania danych objętych pkt 10 świadectwa tj. dotyczących okresów nieskładkowych - w terminie 45 dni pod rygorem pominięcia i uznania, iż powódka nie wnosi o wpisanie powyższych danych w treści świadectwa pracy. (k. 39, 43)

W wykonaniu powyższego zobowiązania pełnomocnik powódki wniósł w tym zakresie o wpisanie w treści świadectwa, jako okresu nieskładkowego - okresu od dnia 1 lipca 2015 roku do dnia 3 września 2015 roku- zasiłek chorobowy. (k. 56)

Na rozprawie w dniu 24 kwietnia 2017 roku powódka sprecyzowała, iż jako datę rozwiązania umowy o pracę łączącej strony winien być przyjęty dzień 14 września 2016 roku. (k. 88)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Powódka J. J. córka A. i I., urodzona (...), była zatrudniona u pozwanego (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. w okresie od dnia 17 września 2010 roku do dnia 14 września 2016 roku, w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku grafika komputerowego.

Stosunek pracy łączący strony ustał wskutek rozwiązania umowy o pracę przez pracownika z winy pracodawcy – na podstawie art. 30 § 1 pkt 3 kp w zw. z art. 55 § 1¹ kp.

W roku kalendarzowym, w którym ustał stosunek pracy, powódka wykorzystowała urlop wypoczynkowy w wymiarze o dni.

W okresie zatrudnienia powódka nie korzystała z urlopu bezpłatnego.

W 2016 roku powódka była niezdolna do pracy w wymiarze o dni (art. 92 kp).

Pracownica nie korzystała ze zwolnienia od pracy przewidzianego w treści art. 188 kp, w zakresie zastosowania skróconego okresu wypowiedzenia umowy o pracę na podstawie art. 36¹ § 1 kp powyższy nie miał zastosowania wobec powódki, w zakresie zaś odbytej służby wojskowej - powódka takowej nie odbyła, w zakresie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze- takowej pracy powódka nie wykonywała, w zakresie wykorzystania dodatkowego urlopu albo innych uprawnień lub świadczeń przewidzianych przepisami prawa pracy – z takowych powódka nie korzystała.

W okresie od dnia 1 lipca 2015 roku do dnia 3 września 2015 roku powódka J. J. przebywała na zasiłku chorobowym, zaś w okresie od dnia 4 września 2015 roku od dnia 1 września 2016 roku na urlopie macierzyńskim.

Wynagrodzenie powódki nie podlegało zajęciu komorniczemu.

Powódka nie przebywała na urlopie wychowawczym.

(Dowód : umowa o pracę z dnia 9 października 2010 roku- k. 5, umowa o pracę z dnia 26 listopada 2010 roku- k. 6, umowa o pracę z dnia 13 grudnia 2011 roku- k. 8-9, aneks do umowy o pracę z dnia 1 lipca 2011 roku- k. 7, aneks do umowy o pracę z dnia 26 czerwca 2012 roku- k. 10, aneks do umowy o pracę z dnia 2 stycznia 2013 roku- k. 11, aneks do umowy o pracę z dnia 24 września 2013 roku- k. 12, decyzja ZUS z dnia 10 grudnia 2015 roku – 13, kopie zwolnień dot. 2015 roku- k. 14-20, oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę wraz z kopią koperty- k. 21, 23, informacja ZUS – k. 57, zeznania powódki J. J.- k. 87-88 (nagranie 00:03:05-00:07:20)

Sąd zważył co następuje :

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów przeprowadzonych i ujawnionych w toku postępowania. W swoich ustaleniach Sąd oparł się przede wszystkim na dokumentach znajdujących się w aktach sprawy, jak również zeznaniach powódki J. J., które uznał za wiarygodne, jak również pozostające w zgodzie z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy.

W ocenie Sądu powództwo co do zasady zasługiwało na uwzględnienie.

Z materiału dowodowego sprawy wynika, iż pozwany mimo rozwiązania umowy o pracę łączącej strony nie wydał powódce świadectwa pracy.

Zgodnie z treścią art. 97 § 1 kp w związku z rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku pracy pracodawca jest obowiązany niezwłocznie wydać pracownikowi świadectwo pracy.

Natomiast § 2 cyt. artykułu stanowi, iż w świadectwie pracy należy podać informacje dotyczące okresu i rodzaju wykonywanej pracy, zajmowanych stanowisk, trybu rozwiązania albo okoliczności wygaśnięcia stosunku pracy, a także inne informacje niezbędne do ustalenia uprawnień pracowniczych i uprawnień z ubezpieczenia społecznego. Ponadto w świadectwie pracy zamieszcza się wzmiankę o zajęciu wynagrodzenia za pracę w myśl przepisów o postępowaniu egzekucyjnym.

Na żądanie pracownika w świadectwie pracy należy podać także informacje o wysokości i składnikach wynagrodzenia oraz o uzyskanych kwalifikacjach.

Nadto wskazać należy, iż poza informacjami wskazanymi wyżej, treść świadectwa pracy powinny stanowić dane podane w Rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie szczegółowej treści świadectwa pracy oraz sposobu i trybu jego wydawania i prostowania z dnia 15 maja 1996 roku (Dz. U z 1996 roku, Nr 60, poz. 282 ze zmianami), która to regulacja obowiązywała w momencie ustania stosunku pracy powódki u pozwanego.

Powyższe dane dotyczą wymiaru czasu pracy, podstawy prawnej rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy, urlopu wypoczynkowego, dodatkowego urlopu albo innego dodatkowego uprawnienia lub świadczenia, należności ze stosunku pracy uznanych i niezaspokojonych przez pracodawcę do dnia ustania tego stosunku z powodu braku środków finansowych, okresu korzystania z urlopu bezpłatnego i podstawy prawnej jego udzielania, wykorzystanego urlopu wychowawczego, liczby dni za które pracownik otrzymał wynagrodzenia zgodnie z art. 92 kp, wykorzystania zwolnienia od pracy przewidzianego w art. 188 kp, okresu za który pracownikowi przysługuje odszkodowanie w związku ze skróceniem okresu wypowiedzenia umowy na podstawie art. 36¹§ 1 kp, okresu odbytej czynnej służby lub jej form zastępczych, okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach i szczególnym charakterze, okresów nieskładkowych przypadających w okresie zatrudnienia, jak również danych które są zamieszczane na żądanie pracownika.

Świadectwo pracy nie zawiera w swej treści elementów ocennych, a jedynie fakty wskazane wyżej. Wszystkie stwierdzenia pracodawcy zamieszczone w świadectwie pracy są oświadczeniami wiedzy, zatem zawarte w nim oświadczenie pracodawcy nie tworzy samo przez się praw podmiotowych ani ich nie pozbawia.

Podkreślić należy, iż w świadectwie pracy nie można umieszczać innych informacji, niż określone przepisami prawa pracy. Świadectwo pracy jest dokumentem prywatnym, a nie urzędowym. Stanowi ono dowód tego, że osoba która je podpisała złożyła w imieniu pracodawcy zawarte w nim oświadczenie -art. 245 kpc. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 25 listopada 1997 roku, III AUa 897/97, OSP 1998, Nr 1 poz. 4)

Pracownik może prowadzić dowody przeciwko treści świadectwa, a także udowadniać innymi środkami dowodowymi niż świadectwo okoliczności, które powinny być objęte treścią świadectwa. (wyrok z dnia 17 maja 1996 roku, I PRN 40/96, Prok. i Pr. 1996, Nr 10, s.58, uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 28 września 1999 roku, III PZP 15/90, OSNCP 1991, Nr 4, poz. 45, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 1997 roku, II UKN 309/97, OSNAPiUS 1998, Nr 17, poz. 518)

W niniejszej sprawie powódka J. J. w piśmie procesowym z dnia 16 listopada 2016 roku sprecyzowała dane jakie w treści wnioskowanego przez nią świadectwa pracy winny się w jego treści znaleźć. (k. 30-30v)

Nadto w piśmie procesowym z dnia 20 stycznia 2017 roku pełnomocnik powódki wniósł o wpisanie jako okresu nieskładkowego okresu od dnia 1 lipca 2015 roku do dnia 3 września 2015 roku- okresu zasiłku chorobowego. (k. 56)

Na rozprawie zaś w dniu 24 kwietnia 2017 roku powódka doprecyzowała, iż jako datę rozwiązania umowy o pracę łączącej strony winien być przyjęty dzień 14 września 2016 roku. (k. 88)

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o treść art. 97 kp, Sąd nakazał pozwanemu wydanie powódce świadectwa pracy we wnioskowanej przez nią treści, jak również znajdującej oparcie w treści powołanego wyżej Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie szczegółowej treści świadectwa pracy oraz sposobu i trybu jego wydawania i prostowania z dnia 15 maja 1996 roku (Dz. U z 1996 roku, Nr 60, poz. 282 ze zmianami)

O powyższym orzeczono zatem w punkcie I wyroku, mając na uwadze regulacje wskazane wyżej.

Sąd nie uwzględnił żądania powódki w zakresie zawarcia w treści wnioskowanego przez nią świadectwa pracy zapisu odnośnie przebywania przez nią w okresie od dnia 4 września 2015 roku do dnia 1 września 2016 roku na urlopie wychowawczym, albowiem z zeznań samej powódki złożonych na rozprawie w dniu 24 kwietnia 2017 roku, jak również z informacji ZUS złożonych do akt sprawy bezspornie wynika, iż na takowym urlopie powódka nigdy w okresie zatrudnienia u pozwanego nie przebywała. Powyższy zaś okres dotyczył urlopu macierzyńskiego.

Sąd nie wpisał również w treści świadectwa, iż rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło w związku z ciężkim naruszeniem obowiązków pracowniczych przez pracodawcę, albowiem treść wskazanego wyżej Rozporządzenia precyzuje, iż konieczne jest w tym zakresie wyłącznie wpisanie jednego z trybów rozwiązania umowy o pracę określonych w art. 30 § 1 kp, a w przypadku rozwiązania stosunku pracy za wypowiedzeniem lub bez wypowiedzenia – dodatkowo strony stosunku pracy składającej oświadczenie woli w tej sprawie.

O powyższym orzeczono w punkcie II wyroku- na podstawie art. 97 kp- a contrario.

O kosztach zastępstwa procesowego należnych na rzecz strony powodowej orzeczono w punkcie III wyroku na podstawie § 9 ust. 1 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r. poz. 1804).

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono w punkcie IV wyroku- na podstawie art. 333 § 1 pkt 3 kpc.

/na oryginale właściwy podpis/